

Nicolae TUDOR

Nicolae Tudor, s-a născut la Buzău, în anul 1958. A absolvit liceul industrial. Meserii practicate: miner, pedagog, gravor pe sticlă, pictor pe sticlă. În prezent barman-ospătar.

Debut literar cu poezie, apoi cu eseu în "Renașterea culturală". A mai publicat în revistele "Amprenta" (poezii) și "Opinia". Este inițiatorul și gazda "Cenaclului din bar", posibil singurul cenaclu activ în Buzău. Activează pe site-urile: *poezie.ro*, *europaea.ro*, *scrie.com*, *nordlitera.ro*, *romanalibera.com*. În curând va apărea în librării cu volumul de proză scurtă "Duminicalii".

Fierarul nu este legat de natură să se uite tot timpul pe sus. Are fața mușcată de scânteile focului și... nici că-i pasă.

Locuiește într-o coșcovelniță pe strada unde paște vaca pe lângă calea ferată. Cum te duci încolo, pă... dreapta.

Astăzi e supărat, nu l-am mai văzut așa. S-a-nnegrit și-un bec de mila lui. N-a putut să scape de aia mică, nu și nu, să dea țacălia jos, să vadă ea... cum arată! Fără barbă arată ca dracu, ce, el nu știe? Nu-i stă bini diloc!

Sânt un om di prisos – zice. Mă tragi... groapa!

Poc! Poc!! Poc!!! La 10 secunde, cu barosul: poc! Cum dă ăla-n gong la teatru! Face potcoave-ntr-o chichineată, nu-l aude decât cocoșul și văduvioara bătrâioară (cu care patronul nu s-a înțeles și-au făcut... gard lângă gard!) Că i-a și zis: "În ciocanul tău mă culc, în ciocanul tău mă scol!"

La 10 secunde, cu barosul: poc! Bate într-una. De 30 de ani. Dacă pământul era un disc din fier, ajungea pân-acuma o foiță de țigară. Trebuie să dea de 135 de ori (a socotit el) pentru a putea cumpăra o... pâine. Bani lui, și ai celor cu târnacopul și sacii, îi așez cap la cap, cu grijă, într-o cutiuță. Când rămân singur îi strâng la piept. Bani munciți au o altfel de atingere, au o... putere vindecătoare, asemeni apei sfințite!

Acasă are cinci în cârcă.

- Și... câți vă iubesc?

- Fo 4-5! P-ăla mare nu-l bag în sân. A trecut pă lângă mini și a-ntors capu'. "Întorc capu', ha? Fir-ai să fii, ti-am scăpat di la moarti... Dacă știam așa, te trânteam di pă call!" Căpățâneala nu-i bună la copii! Așa-i creșterea-ntr-o familie, unu' bun și șapți răi...

La a zecea lovitură, patronul – (fieru' draculi, un muieratic pesti măsurî: cum întâlnești-o femeie,-i și ceri! Știe gustu' di femeie mai bini ca la zeama di varză! El... n-a făcut draghisti cu nimini, dacă nu i-a trebuit!) – patronul îl dă răilor din cap pân-n picioari. Și câți și mai câți... Cicî dă strâmb, dar... așa-i să pare lui! S-a-nvâțat să-njuri. Nea tac-su era un om bun. Țsta-i... măreț! Dacă scapî un ban pă jos, îl așteaptî pă iel să i-l ridici! N-ari oleacă di

calmitati, vini la foali c-o falcî-n cer și cu una-n pământ,. Să nu treacă trei minute la stat digeaba! Înainti nu iera așa. E-hee... alti vremuri, cai mulți, potcovari mai puțini! Dar nu puni la inimî, dă la spati... Îl lasî ca pă iel, îi face placu': stă să-l injuri, nu-i dă cu frișca! În ziua di azi toată lumea înjurî pă toată lumea! Alta e reaua-beleaua, e amenințat cu... izgonirea, vrea s-aducî un ...gâlciovar lepădat! I-a făcut chemari! Di când a aflat, inima a și luat-o taca-taca! Dar... tragi nadejdi, cum să luminează di ziuî,-i și bati-n poartî! E-acolu "punct" să-ntărâti jaru'! Dacă-ntârzie, zgripțuroaica faci ca toți dracii. E un scalo di femeie cu păru' spelb, n-ari mânî de dat! A supt țâți di cătea turbatî. Pe-un mort dacă-l apeși pă burtî, și tot face "hâsss...". Zgârcit – asta nu-ți dă nici măcar di-o țigarî! S-o pun la... urechi! ... Și-aștept ca mortu colacu', iar ea... nu scapî diloc din coș! Latrî-ntr-una: "N-am! N-am! N-am!" Dar nu se-nțeleg, sînt oștie-n oștie... Bagî toată ziua limba-n urechia lui! Acuma-i greu și să mori, dar'miti să trăiești... Șunca-i în floari! E numa'... turtoi cu șuncî! Ce putere să-ți dea?! Măslina-i lux, e scoasă numa' la evenimenti... Putrezitî!

A intrat tiptirel o clipuță și... bea pe fugă. Când este trimis în talcioc, la gură cască-acolu, puț... la bodegă. Cere o... cico-ritoare.

- Repidi, că-i Frișca p-acia... M-a nădușit barosu', m-a nădușit! Mi-au ieșit ochii din cap... Curg apili di pă capul mieu... șiroaiei! Saramurî!

- Nu vă mai place țuica?

- Hee... când îmi placî, când nu-mi placî! Am... țoicăit distulî! (și bate aerul cu palma pe amândouă părțile, semn că vrea să termine cu ea. Azi are cărarea gândirii altfel: vrea să curgă din sticlă și să facă: șu-șuuu...) Mai primenesc sângili! Mi-ai dat reci?! Ah, mi-a făcut o rocoari! Ziua s-a făcut lungî, s-a-mprimăvărat! Să stai pă iarbă cu paiu-n gurî, ce bine-o fi! Luați-mă și pă mini di crescut!

Zici că e un animal speriat tot timpul. Cea mai speriată mi se pare căprioara. Dar nu pot să-l aseamăn cu ea, fiindcă omul acesta nu este un vis. Mai curând e o îngrijorare ce mă înfioară a neputință.

Dinți nu prea mai are. L-am necăjit ieri când i-am spus că "mai avem ca de-aci pân la colț și intrăm în UE, iar intrarea presupune obligatii și din partea... lui!" Hai, că de bărbierit e ușor, dar dinții, dinții n-are cum să și-i mai puie! S-a vindicat locu'! Plus di asta, n-ari nici cu ce! Sîntem un popor di știrbi, ce să facă ăia cu noi?! Râde în sine, vrea pe ascuns să nu intrăm în..."eo", te pomenești că va fi arătat cu degetu' că n-a avut iel... "Domle, să ne punî dinții! Dar... poteica vieții este așa: chiar dacă ploaia se scurge la fel pe streșini, cine are la buzunar, se descurcî! Mari-i grădina ta, Doamni!"

-E!

-Ne... devorî, precum omizili frunza di dud! 'Tu-i grivanu mă-sii! Cât poți să și rabzi în halu-ăsta?

Omul cu barosul

Ce-o-nsemna grivanu, nu știe, da'njură și el!

Nu și-amintește cum de-a ajuns la baroase. Probabil nu punea nimenea mâna pă el, s-a îngânat și-a... rămas cu barosu-n mânî! L-a prins di drag. Visează și noaptea că bati... Pă timpu-ăla zbura cu bicicleta pă zidu' lu Marghiloman. Mamî, mămiculi-mamî!! "Di ce n-ai rămas în armatî? C-ajungiai... i-a zis unu. Ți-a intrat norocu-n cur și l-ai bășit ca prostu!" "Ci-ajungiam? Să tremur că-mi ia galonu"? Pă mini nu m-a culcat mama direct în slava ceruli..."

- Auzi? Adorm cu mâna la cap și mă trezesc, peste noapți, cu ea-n altî parti! La... inimî! Tot visez că m-aleargî Dumnezeu! Mi-e frică și-s fugarnic p-acolu... De ce nu m-o lăsa și pă mini să mă odihnesc?!

Omul cu barosul ne cuprinde palmele misterios și le freacă la-ncheieturi: "Trăești mult"-prezice! "Nu știi nimica! – îi reproșază Belitu la nas. N-aș mai trăi! Tu nu vezi că mor cu zili pă capiti? Știi cini-i cel mai credincios om?!"

- E-o-ntrebari cu căș?!

- Bețivu', domle! Să roagî mereu: "Mai dă-mi, Doamni!" Râsu ce-i pă noi!

- Am pierdut 17 ouf. A draculi găinî: clo, clo, clo...pân curti. Intrasi-n călduri. Li pui io oușoarili, stă ce stă și ... să răzgândești! Mai mănânc pui la ...potco-varî! Eh! "Sărac și curat" – nu-i vorbî di la Dumnezeu?! Mă uit în sus! Ajutoru' doar di-acolu vini. Cunoști... altfel? Eti c-a vinit pâinea!

Nu-i pleșcăită. Și-i... caldă! Pun una pe teighea și-l îmbii. Smulgem halcă după halcă ... Pâinea nu-i ca bomboana să țină mult!

- Uiti-așa mai trăim și noi! E mai bini ca... mâini! Scrie, omule, scrie, asta e viața!

Intră un om ciudat. Are o față de ceară, zici că-i mort demult și-au uitat să-l îngroape.

- Știam di dumneata – îmi zice. Oriundi-ar fi omu' și orici-ar faci, contează doar echilibrul lui... Acest echilibru poati fi atins doar prin credință. Eu sînt un om echilibrat. (Si râde straniu, cu ochii galbeni).

Rămas singur, mă simt înconjurat: acești pereți, străzile, bisericile... astrele...

Încep să sorb dintr-o ceașcă de cafea. După ce o voi termina o să m-așez în genunchi...

